

Hver mann sitt museum...

... og Tron Wigeland Nilsen har funnet sitt, i følge ham selv. Mannen som i halvanet decennium praktisk talt var Norges museumsforbund, har nå hatt over et halvt år på seg i lederstolen på det nye Oslofjordmuseet i Vollen i Asker.

Tekst: Signy Norendal / Foto: Ingrid Aas, Akershusmuseet og Anne Eriksdatter Bye

Museet åpnet 7. juni i år, og den fortsatt ganske nybakte museumslederen legger ikke skjul på at han er lettere overmannet.

Mye praktisk

At Tron Wigeland Nilsen trives i sin nye rolle er det likevel liten tvil om. Da han etter 16 år i tjeneste hos Museumsforbundet fant ut at han skulle skifte arbeidsplass ble ingen overrasket over valget av museum. I tillegg til klassiske biler har nemlig båter, båtliv og kystkultur ligget fremst i pannelappen og på tungespissen hans... hvor lenge? Bestandig, tror vi.

– *Hvordan er det å være museumsleder? Er det slik du hadde forestilt deg det?*

– Vel, det er i hvert fall veldig mange flere praktiske ting å forholde seg til enn det jeg var bevisst på. Mange rutiner skal på plass med turnuslister, bemanning, vareopptelling, kasseoppgjør og så videre. Og når man skal bygge opp et nytt museum er det alltid noe som ikke er ferdig: Vi er i ferd med å åpne kafé som skal driftes i nært samarbeid med en ekstern aktør og vi skal videreutvikle museumsbutikken. Det gjenstår fortsatt uferdige elementer i utstillinga. Vi må kjøpe inn alt mulig; rekvisita, inventar. Dessuten må alt skje innenfor økonomiske rammer, klager direktøren med et smil.

– *Har du ikke folk til sånt?*

– Vi er en del av Akershusmuseet, så en del funksjoner ligger der, men vi må jo følge tett opp herfra. Jeg har hatt en svært bratt læringskurve, og det er veldig god hjelp i de to, snart tre medarbeiderne her, pluss de på Strømmen (hovedkontoret til Akershusmuseet, red.adm.).

Krevende, men morsomt

– *Ville du tenkt annerledes om det å være museumsleder hvis du var generalsekretær i Museumsforbundet nå?*

– Tja, det er en forskjell på å ha kunnskap om noe og det å jobbe direkte med noe. Jeg innrømmer lett at alt det praktiske har vært en overgang for meg. Det har likevel ikke forandret mitt syn på hvor viktig det er å ikke grave seg ned i rutinene, men holde på bevisstheten om at museet skal være en samfunnsaktør. Sann at museet ikke bare blir administrasjon og rapportering. Men jeg har altså blitt mer bevisst på hvor krevende dette kan være.

– *Er det mest gøy eller mest vanskelig å være museumsleder?*

– Det er jo morsomt da, tross alt. Jeg tror nok også at det blir enda mer morsomt etterhvert, når flere av disse rutinene kommer på plass. Da håper jeg det blir hakket lettere å løfte blikket, videreutvikle utstillinga, se framover, utvikle undervisningsopplegg og så videre.

– *Ja hvordan ligger dere an med slikt?*

– Jeg syns først og fremst vi fikk ferdigstilt veldig mye på rekordtid. Vi fikk beskjed fra kommunen at vi kunne ta bygningen i bruk 2. april kl. 10.34(!). Ved åpninga 7. juni syns jeg vi hadde fått overraskende mye på plass på vel to måneder, inkludert tekniske duppeditter. Men det er likevel mye som ikke er klart: Vi skal legge inn informasjon om båter og konstruktører på et stort databord, og vi skal ikke minst videreutvikle båtutstillinga i underetasjen. Men Ting Tar Tid...

– Oslofjorden er vårt ikon

Oslofjordmuseet er tuftet på en båtsamling som Follo museum begynte på i 1990, og som består av omtrent 100 båter.

– Så vidt jeg vet er vi Norges eneste museum basert på fritidsbåter. Båtene er vår kulturelle kapital, vi har ikke noe ►

KJEDELIG BÅT? Herwa plastbåt blei av Tron Wigeland Nilsen betrakta som "en kjedelig båt", da han vokste opp. Foto: Anne Eriksdatter Bye.

FIN KOMBINASJON: – Utstillinga har en fin kombinasjon av autentiske gjenstander og moderne formidlingsformer, synes museumslederen. Den er i sin helhet planlagt og gjennomført av folk ved Akershusmuseet, bl.a. interiørarkitekt Berit Anderson. Foto: Ingrid Aas, Akershusmuseet.

MEST FOTOGRAFERT: "Verdens første maritime rullator" er museets mest fotograferte gjenstand, og er utformet av den lokale kunstneren Øivind Jordfall. Foto: Anne Eriksdatter Bye.

ROBÅTSIMULATOREN med 180 graders skjerm er en av museets populære kuriositeter. Foto: Ingrid Aas, Akershusmuseet.

Osebergskip. Vårt ikon er Oslofjorden, jobben vår er formidling av mulighetene som ligger i fjorden, og utfordringer knytta til bruken av den.

– *Hvilke utfordringer?*

– Forurensing, for eksempel. Her spiller Vestfjorden Avløpsselskap (VEAS), som er en samarbeidspartner, en viktig rolle. I tillegg til utstillinga om vannrensing, har vi også ei utstilling om friluftsliv langs fjorden. Denne delen av utstillinga er planlagt av Bente Godheim Eikaas som er fagsjef i Oslofjorden Friluftsråd.

Viktige venner

I tillegg til fritidsbåter, består utstillinga av et båtbyggerverksted hvor det jobber en båtbygger en dag i uka. Han bygger en pram på utstilling. Den skal være ferdig i juni, og da håper Wigeland Nilsen at venneforeninga til museet vil lodde den ut, eller kanskje auksjonere den bort.

– Jeg har alltid vært opptatt av venneforeninger, og nå har jeg selv en aktiv og fin forening. Det er spennende nå å få jobbe direkte med en venneforening, og jeg syns den gir oss en bredere kontaktflate mot lokalsamfunnet.

Flerbrukshus

Oslofjordmuseet er et museum med regionalt og nasjonalt fokus. Med base i Vollen i Asker oppfatter museumslederen at de også har et lokalt ansvar. Museets fasiliteter kommer hele regionen til gode. Et stort auditorium er blitt flerbruksrom for bryllup, private jubileer og foredrag. Det er planer om politikerbenk. Museet samarbeider med Asker jazzklubb, båtforeninger og seilklubber som har hatt flere arrangementer i lokalet. Nylig var det motevisning på museet.

– Dette skal være en bygning for hele distriktet, så vi leier ut og arrangerer selv. Vi har et nært samarbeid med Sentrumsforeninga i Vollen, om markedsføring, arrangementer og reiseliv. Utfordringen er selvfølgelig balansegangen mellom børs og katedral. Vi har et samfunnsansvar,

men vi har også krav om egeninntekter. Jeg er ingen typisk kremmer og samfunnsansvaret ligger nok mitt hjerte nærmest. Men jeg tror vi får til en grei kombinasjon, sier han.

Må levere

– *Og hvordan står det til med besøktallet?*

– Vel, det er plass til flere her, for å si det sånn. Men vi nærmer oss 10 000 besøkende. Med ny formidler på plass i desember håper vi på over 20 000 neste år. Før åpninga forelå det en plan om over 30 000, noe som nok er urealistisk enn så lenge. En stor del av de besøkende er grupper med skoleklasser og pensjonistlag. Den største utfordringa blir å få ungdommer hit uavhengig av skolebesøkene. For å få det til må det skje noe rundt museet. Vi må ha arrangementer og være et levende museum.

– Jeg har alltid snakket varmt om disse tingene, og nå må jeg liksom levere sjøl. Og det har jeg bare godt av, sier den tidligere generalsekretæren lattermildt.

BLODTRIMMA LOPPE: – Jeg hadde aldri sett ei Loppe i virkeligheten før. Denne er bygd like etter krigen og har blodtrimma påhengsmotor. Den har overlevd hard bruk siden 40-50-tallet, forteller museumslederen. Foto: Ingrid Aas, Akershusmuseet.

